

BATALJONSKRANT II-10 R.I.

BEZINNING.

De meesten van ons zijn nu een jaar bij II—10 ingedeeld. Als soldaten willen we voor niemand onderdoen. We kunnen zeggen dat we geoefend zijn, gewend aan het Indische klimaat met een beetje gevechtservaring. We zijn echter meer dan alleen maar soldaat. Dit is min of meer toevallig en van tijdelijke aard. Welke functie we ook hebben, welk kleed we ook dragen, altijd zijn we mens. Daarbij komt nog als we gedoopt zijn, dan dragen wij een eeuwigdurend merkteken in onze ziel; een bewijs dat wij van adel zijn, daar zit aan vast: noblesse oblige; het legt ons hoge verplichtingen op.

Nu wil ik eens vragen: herinner je je nog de dag dat je je battle-dress aantrok; hoe je toen was als mens en als christen? Ga nu, na een jaar weer eens na hoe je op dit ogenblik bent: hoe ziet het er bij je van binnen uit. Dat die twee beelden niet precies hetzelfde zullen zijn, spreekt vanzelf; het is maar de kwestie of de verandering, de evolutie die bij je heeft plaats gehad in je voordeel of in je nadeel is uitgevallen. Dat is van kapitaal belang. Je bent goed uit Holland weggegaan, je moet ook zo zijn als je terug komt; als je onder de ogen komt van je ouders, je vrouw en kinderen, je meisje. Heb je bij je heengaan geen trouw beloofd? Dat meende je ook werkelijk. Hoe staan de zaken nu? Velen hebben zich niets te verwijten; zij doen hun best; op hun dienst is niets aan te merken; zij verlangen na volbrachte taak in Indië, naar hun dierbaren terug. Er zijn jammer genoeg ook onder ons die van de rechte weg zijn afgedwaald en het juiste spoor kwijt zijn. Kwaad zijn ze niet, maar ze moeten een flinke por in de rug hebben om hun tot het besef te brengen dat zij op drijfzand staan en als ze niet oppassen zakken ze zo diep dat ze niet meer terug kunnen en in de modder zullen stikken. Heren, we moeten waar het om zo grote belangen gaat, realistisch zijn en de zuivere waarheid onder ogen zien. Als wij aan een kwaal lijden, maar we weten het niet, dan zullen wij moeilijk genezen. Weten wij dat ons moreel en godsdienstig leven achteruit gegaan is, dan kunnen wij het besluit nemen: tot hier en

niet verder ; er moet verandering in komen, dat ben ik aan mij zelf verplicht aan mijn dierbaren, aan de grootse taak die ik hier ben komen vervullen. De ogen van millioenen Javanen zijn op mij gericht. Ik zal verheffen of neerhalen, niet door de kracht van mijn woord, maar door de daden die ik stel. Wij vragen aan anderen om daden, vergeet zelf niet tot daden te komen, een oud cultuurvolk waardig, tot heil van Nederlands Indië!

Aalmoezenier.

HALF JAAR VERBINDINGSPELETON.

Licht bataljon wordt zwaar
Formeer de verbinding maar
Zesendertig man
Een beetje goed als 't kan.

Licht bataljon wordt zwaar
Majoor 't komt best voor elkaar
Timmerman electro-monteur
Schrijver en kaascontroleur.

Licht bataljon wordt zwaar
Voor ons heel niet raar
We weten van phone en inductie
Dank zij goede instructie.

Licht bataljon wordt zwaar
Zonder verder commentaar
Materiaal was niet te vinden
Geen haspel om kabel te winden.

Licht bataljon wordt zwaar
Mensen gelooft het maar
't Begin was reuze aardig
Al waren we lang niet vaardig.

Licht bataljon wordt zwaar
Nu het verbindingsnet klaar
Veel hebben we moeten leren
De grootste kunst was transpireren.

Licht bataljon wordt zwaar
Storing? Lijnploeg rijden maar!
Maar och, het motortransport
Kwam altijd wagens te kort.

Licht bataljon wordt zwaar
't Is allemaal dik voor elkaar
Vloeken en schelden op centralist
't Is een mens, die zich vergist.

Licht bataljon wordt zwaar
Rodantenne, rot, 't was waar
Radioploeg werd door 48-set
Grijze haren op het hoofd gezet.

Licht bataljon wordt zwaar
Alle lijnen lopen naar.....
Verbindingskantoor
Zo'n administrateurtje hoor!

Licht bataljon is zwaar
't Is allemaal dik voor elkaar
Lijnmensen en radioploeg opgelet
Jullie hebt bergen werk verzet.

Licht bataljon is zwaar, echt,
De verbinding deed het niet slecht.

Vaandrig P. VAN ECK
Verbindingsofficier II—10 R.I.

ELIEZER ALS SOLDAAT. II.

(De goede ontvangst van Eliëzers ontboezemingen in het Jubileum-no. hebben zijn zelfvertrouwen gesterkt, hij doet nu niets anders dan schrijven, hoopt op een baan bij de Leger Voorlichtings Dienst, en hier is zijn volgende pennevrucht).

Noe begint 't schaope scheren.

Noe mosten wiele ons berre in orde maaken, tjonge, tjonge, wie kwaomen met grote jute zakken in de achterste zaole, die zat mien helemaole vol vies stro. Wiele maor stoppen, en kregen ons berre klaor. Jao, 't slaopen wasse niet als in een veren berre, maor wie redden ons wonderlijk.

Wiele leken helemaole niet op soldaoten, in ons burgerplunje. Drie weken mosten wie sjouwen met dat pak. (Toen wasse mien Zundagse pak naor de maon). En noe begint 't heur! Allerlei grimassen maaken, hardlopen, dat oe de tonge op 't derde knoopsgat hing, als veugelvverschrikkers op 't exercitie-terrein, breed uut e strekte vlerken, bugen en duken, tot oe er dol van werd.

En dat vervelende theërie, daogen achter elkaor, dajer bie in slaop viel, dan was de luit niet mis.

En maor oefenen en marscheren, en als ze links zeien, dan zette ik 't rechterbeen veur, en maor links en rechts uut de flank, wa'n poppekaste, 't was een heksenwerk, maor ik mos 't leren, en 'k bin erdeur ekomme, 't hef mien heel wat zere benen ekost en zweten als een peerd.

Wiele mosten als hazen lopen, over draod, sloten, struken en prikkeldraad, en dan springen van een hoge paol, 't worde oe gries en gruuu veur 't oge, jao 't wasse ook effies 4 meter hoog, die verkeerd sprong, brak een poot, zie hebbe ons e beuld, bienao vief maanden.

En dan dat steke met 'n bajonet, wie mosse brullen as een stier; en dan dat gooien met die knapdingen, iezig was 't, maor 't wasse alle maole maor kinderspul. Maor 't zol nog wel eens anders worre, da vertel ik oe! En dan naor de Gorselse heide, mos ie krupen en dekken, vijand zuken, en dan gooie met die knapdingen, daor zol ie doof bie worre, de schrik sloeg oe om 't harte. En heur dat fluten van die kogels, noe dan was ie net zo'n struusveugel, stak ikke de kop in 't zand.

De verloftied was 't mooiste, dan mog ie naor huus toe, dan werd ie zo blie as 'n veugeltjen, dan zag ie oe geboorte plaats weer, 't was een mooie tied. Noe, daor woje nog eens een kerel van, niet meer boer achter de ploege, niet meer een peerd mensen, maor soldaatje speulen, zo'n raor knapding hanteren, met 'n stekmes er veur an, niet meer an de grepe en schuppe, maor soldaot veur onze Koninginne. Dan krijg ie zo'n geveul van een held, dapper, die de vijand zo wil an vliegen, maor in werkelijkheid noe, dan krap ie oe wel achter 't oor.

Jao, de luit was niet voor de poes, maor ik heb nog nooit straf ehad, nee, goed oppasse, kameraode, dan komme wiele er wel. 't Is zo'n mooie, edele taok, veur Nederland en Indië, dan be'j een kerel uut één stuk. Misschien de volgende keer over wat is de wereld toch groot en wied, 't hadde nooit ewete, da'er zoveul waoter was, en zo'n ende, en da'er zukke brune mensen waoren, 'k heb mien de ogen uut 't heufd ekeken.

ELIEZER.

WAT IS „VERDRAAGZAAMHEID”.

Toestaan van vrijheid van handelen en oordelen aan anderen, het geduldig en onbevooroordeeld verdragen van een meening, afwijkende van onze eigene of van de algemeen aanvaarde zienswijze. Zelfcritiek, is beter dan critiek op anderen en tevens onze beste onderwijzer.

A. W.

II NOVEMBER.

Een stille plek in 't najaarsbosch,
een houten kruis in 't groene mos,
Wat varens en wat blaren.
't Lijkt of het dorre kreupelhout
rondom het kruis de wachte houdt
en stilte wil bewaren.

Een helm, verroest in 't struikgewas,
vergaan in 't reeds gestorven gras,
vertelt U duizend dingen
van fluitend, gierend, moordend lood,
van heldenmoed en van den dood
van hen, die van ons gingen.

Rust zacht, gij helden van ons land
die door 't geweld zo overmand
den eeredood gestorven.
die door den prijs zo duur betaald
de overwinning hebt behaald;
den vrede hebt verworven.

Vergeet o volk uw helden niet!
Denk steeds aan hen en aan 't verdriet
van die, die hen ontberen.
Wil door gedachte, woord en daad
den voor ons stervenden soldaat
steeds dankbaar zijn en eren.

ADR. STRIJBOS.

EEN EPISODE UIT HET WERK VAN DE INLICHTINGEN DIENST.

Eerste Bedrijf.

En hoe is het gegaan, mannen?

Kijk Luit, we zijn naar de wijk gegaan waar het huis in kwestie staat. Al gauw vonden we de bewuste gang en toen hebben we samen de situatie eens opgenomen. Het zal niet zo moeilijk zijn er vannacht een overval te doen. Het is een kamponghuis en 't staat twee huizen ver van een hoek. Er achter langs loopt een snial gangetje en dat kunnen we gemakkelijk afsluiten. Het huis heeft voor en achter een deur. Dus een paar mannetjes aan de voor- en ach-

terdeur neerzetten. Verder op de hoek van de straat een post en dan moeten we het huis maar aan de voorkant binnendringen. Of ons mannetje er dan nog is weten we niet, want vanmorgen zagen we hem in de kampong. Misschien ruikt hij onraad.

Een situatieschets wordt voor den dag gehaald en bekeken. En al gauw is het plan gemaakt. Vannacht om half twee gaan we er op uit per auto. Alle geruchtmakende voorwerpen thuislaten en de sluijschoenen aantrekken. Zaklantaarns meebrengen.

Tweede Bedrijf.

Het is stil in het kwartier. Alleen het gesnurk van de slapenden verstoort de stilte begeleid door het gezoem van de muggenzwermeren en het gestijlp der krekels. Plotseling een zachte stap in de kamer. Opstaan, Het is één uur. Slaperig wrijven de mannen hun ogen uit. Oh ja, de overval. Vlwg in de kleren, wapens gepakt, zaklamp en daar gaan ze naar de auto die buiten al staat te wachten. In de maanlichte nacht gaat het nu „full speed” door de stille straten van de sprookjesachtig verlichte stad.

Even huiveren we. Het is behoorlijk fris. Dan gaan de gedachten naar hetgeen dat komen gaat. Langzaam dendert de wagen over een brug. Een smalle straat in. Aan het eind stappen we uit. De auto blijft hier achter, anders zouden we ons verraden.

Achter onzen commandant lopen we geruisloos verder. Links om, rechts om, dan weer rechtdoor. Nu even beraadslagen. Het gangetje waaraan het huis ligt kunnen we net even zien. Jullie tweeën hier, in de schaduw. Denk er om niet te vlwg met schieten. Alleen in uiterste noodzaak. Geen geluid maken.

Jij hier op de hoek. Jullie tweeën voor de bewuste deur. Kijk goed uit wat er uit komt. Wij twee gaan verder. Langzaam sluipten we het donkere gangetje achter het huis binnen. In de bocht plotseling halt. Vlwg springt er één naar voren. Deinst terug. Er ligt een vrouw buiten op een bank te slapen. Een man blijft erbij staan. De rest gaat verder. Een wenk. Langzamer. Daar is de deur. Vlwg wordt de achtergevel belicht. Dan even aan de deur voelen : gesloten. Voorzichtig even drukken. Geen beweging.

Ondertussen heeft men de voordeur bereikt. Dit zijn de mannen voor het huis. De deur is dicht. Dat geeft niet. Eén van de jongens trapt met zijn voet tegen de deur en deze vliegt in twee stukken uit elkaar. Dan voorzichtig naar binnen.

Vlwg gaan er binnen in de gang twee man staan met 't geweer in de aanslag. Langzaam gaat het naar binnen, licht flitst aan. Niets te zien. Daar in dat kleine kamertje staat een bank. Er ligt iets op. Eén gaat naar binnen. De anderen wachten in spanning.

Het geweer of de sten in de aanslag. In de wand van het kamertje is een deur die enigszins openstaat. Daar zien we plotseling een hand bewegen. Enkele vingers komen om de deur heen. Ik heb hem, schreeuwt er een en vliegt naar voren, met de vinger aan de trekker. De anderen in spanning. Dan komt plotseling het angstige gezicht van een der onzen om de deur heen kijken. Een bulderend gelach gaat op. Bijna hadden we een eigen man gevangen genomen.

Verder met het onderzoek.... We ontdekken alleen een rol kleren. Er valt een papiertje uit. We lezen : „Pak mijn kleren in een bundel. Ik kom ze zo spoedig mogelijk ophalen.” Dat is alles. Deze vogel is dus gevlogen. Zelfs het bundeltje kleren dat blijkbaar van te voren was klaar gelegd, heeft hij niet meer kunnen meenemen.

De huizen in de buurt worden nu onderzocht. Mensen onder-
vraagd. Geen resultaat. We kijken elkaar eens aan. En schieten dan
weer in de lach, denkend aan de episode binnenshuis waarbij we
bijna een der onzen gepakt hadden. Inrukken mannen. Het is
vergeefs geweest. Langzaam lopen we terug, genieten van een
cigaret. Even later raast er een auto door de stille stad.

Ontmoedigd? In 't geheel niet. Dat is het risico van onze dienst.
Morgen beter. En vlug kruipen we weer onder de klamboe, en be-
ginnen de taaie strijd tegen de eskaders muggen die geïnfiltreerd
zijn.

Geen gevangene. Dan maar muggen. En verbeterd meppen we ze
dood.

OPLOSSING JUBILEUMPRIJSVRAAG.

Er is slechts *een* goede oplossing binnengekomen. nl. van den
Sergeant Markensteyn, dien ik daarmede feliciteer. Zijn prijs kan
hij bij Ds. Wiersma afhalen. Ik wens een der „oplossers” het beste
met z'n Punthoofd, dat hij van de 3e puzzle kreeg en adviseer
hem er eventueel door een goeien kapper enig model in te laten
brengen.....

1. Overgietspuzzel : Het snelst gaat het door 7 overgietingen.

Aldus :	8	0	0
	3	5	0
	3	2	3
	6	2	0
	6	0	2
	1	5	2
	1	4	3
	4	4	0

2. De auto heeft de weg van het ontmoetingspunt naar het station en terug uitgespaard. Hierover rijdt hij blijkens het gegevene 10 minuten, zodat de auto 5 minuten nodig heeft om van het ontmoetingspunt naar het station te komen.

5 minuten na de ontmoeting komt dus de trein, waarmee Jansen anders altijd arriveert, aan. Jansen was nu echter een uur eerder aangekomen en heeft dus 55 minuten getippeld.

3. Noem de directieleden A., B., C. en D.

Er zijn 6 sloten met ieder 2 gelijke sleutels minstens nodig en ieder directielid krijgt 3 verschillende sleutels.

Majoor C. M. B. Ooms.

NIEUWE PUZZLES.

1. Op een horizontale plank zijn 3 verticale stangen bevestigd, a. b. en c. genoemd.

Over stang a. zijn 6 doorboorde schijven van opvolgende grootte geschoven, de grootste schijf geheel onderaan, daarboven een kleinere schijf, daarboven weer een kleinere enz.

Men mag telkens een schijf van de ene stang afschuiven en over een andere stang schuiven, maar niet zo dat een schijf op een kleinere schijf komt te liggen. Nu moeten alle schijven van stang a. naar stang b. worden overgebracht. Hoe moet dit gebeuren en hoe groot is 't kleinste aantal malen, dat men daarvoor een schijf van een stang naar een andere stang heeft moeten verplaatsen?

2. Nog een overgietpuzzle.

We vervangen de drie maten van de vorige Kei in 12, 7 en 5 liter en wensden weer, dat 't water in 2 gelijke delen wordt verdeeld. Hoe doen we dat zo snel mogelijk?

3. Op een tafel staat een blok uit een blokkendoos.

Men verzet die kubus zo, dat hij dezelfde plaats in de ruimte in neemt als eerst, zonder dat ieder punt van het blok weer op zijn oorspronkelijke plaats behoeft te zijn.

Op hoeveel manieren kan men die kubus neerzetten?

Majoor C. M. B. Ooms.

Sld. 1ste klas **BERT SCHREYER** wordt op 4 December 1946 hartelijk gefeliciteerd door zijn Verloofde, Ouders, Broers, Zusters, a.s. Schoolouders en Beppie.